

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ - ΑΝΘ. ΙΛΙΣΙΩΝ

«Ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο
συνιᾶσαι ὑμᾶς ὡς τὸν σίτον»

Στὸ κατὰ Λουκᾶν ἱερὸ Εὐαγγέλιο ὑπάρχει μία φράση τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία λέγεται ἀπὸ τὸν Κύριο πρὸ τοῦ Πάθους Του, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πέτρο καὶ φυσικὰ δι' αὐτοῦ πρὸς ὅλους τοὺς χριστιανούς μέχρι τῆ συντέλεια τῶν αἰώνων. Τὸ κείμενο εἶναι: «Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιᾶσαι ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ δέ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπη ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου» (Σίμων, Σίμων, ὁ Σατανᾶς σᾶς ζήτησε γιὰ νὰ σᾶς κοσκινίσει ὅπως τὸ σιτάρι, ἐγὼ ὅμως προσευχήθηκα γιὰ σένα νὰ μὴ σέ ἐγκαταλείψει ἡ πίστις σου καὶ ἐσύ, ὅταν ποτέ ἐπιστρέψεις, στήριξε τοὺς ἀδελφούς σου - Λουκ. 22, 31-33).

Τὸ κείμενο αὐτὸ μᾶς μιλάει γιὰ τοὺς πειρασμούς, τὴν ἔντασή τους, τὴν προέλευσή τους καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ αὐτούς.

Ἡ ἔνταση τῶν πειρασμῶν

Μερικὲς φορές ἡ ἔνταση τῶν πειρασμῶν εἶναι τόσο μεγάλη πού οἱ πειραζόμενοι, ἐκτός τοῦ ὅτι ταλαιπωροῦνται πολὺ ψυχικὰ καὶ σωματικά, αἰσθάνονται κάπως ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ αὐτούς. Πάλι ἡ Ἁγία Γραφή μιλάει γιὰ τὴ σφοδρότητα τῶν πειρασμῶν μὲ τὸ παράδειγμα τοῦ χρυσοῦ πού μπαίνει στὸ καμίνι, ὥστε νὰ λιώσουν τὰ ἄλλα μέταλλα μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναμεμειγμένος ὁ χρυσὸς καὶ νὰ παραμείνει ἀτόφιος, καθαρὸς, μόνος του (Σοφ. Σολ. 3, 6).

Καὶ, γιὰ νὰ μείνουμε στὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ θέματός μας, στὸ παράδειγμα τοῦ κοσκινίσματος βλέπουμε ὅτι τὸ σιτάρι «χοροπηδάει» πάνω στὸ κόσκινο, προκειμένου νὰ ξεχωρίσει ἀπὸ τὰ ἄλλα παράσιτα. Ἄν εἶχε ψυχὴ καὶ λογικὴ ἀντίληψη καὶ μπορούσε νὰ μᾶς διηγηθεῖ τὸ σιτάρι πῶς αἰσθάνεται κατὰ τὴ διαδικασία τοῦ κοσκινίσματος, θὰ μᾶς ἔλεγε ὅτι πονάει, συνθλίβεται, ἐξουθενώνεται, μπορεῖ καὶ νὰ ἀπελπίζεται πρὸς στιγμήν. Ὅμως, μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ διαδικασία καθαρίζεται, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰ ζιζάνια καὶ γίνεται καρπὸς καθαρὸς, ἕτοιμος νὰ μπεῖ στὴ σχετικὴ διαδικασία πού θὰ τὸ καταστήσει τελικὰ ἄρτο, πού εἶναι βασικὴ, ἀναντικατάστατη ἀνθρώπινη τροφή. Ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὴν παράδοση τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου χρησιμοποίησε τὸν ἄρτο, τὸν ὁποῖο συνέδεσε συμβολικὰ μὲ τὸ σῶμα Του, ἀλλὰ τὸν ἴδιο αὐτὸ ἄρτο τὸν συνδέουμε

καὶ ἐμεῖς μὲ τὴν ὑπαρξή μας, ἀφοῦ ὑπὸ τὴ μορφὴ τοῦ ἄρτου προσφέρεται ὁ καθένας μας καὶ ὅλη ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα στὸν Κύριο, γιὰ νὰ μεταβληθοῦμε στὸ ἄχραντο σῶμα Του.

Ἡ προέλευση τῶν πειρασμῶν

Ἀπὸ τὸ χωρίο τῆς ἐπικεφαλίδας φαίνεται καθαρὰ ὅτι μία πρώτη αἰτία τῶν πειρασμῶν εἶναι ὁ διάβολος. Στὴ συγκεκριμένη συνάφεια τοῦ πιὸ πάνω χωρίου βλέπουμε ὅτι ὁ διάβολος «κοσκίνισε» τοὺς μαθητὲς καὶ τὸν Πέτρο ἰδιαίτερα. Μάλιστα δὲ, σὲ πρώτη θέα φάνηκε ὅτι εἶχε μεγάλες ἐπιτυχίες, ἀφοῦ σχεδὸν ὅλους τοὺς μαθητὲς, ἐκτὸς τοῦ Ἰωάννη, τοὺς σκόρπισε καὶ τὸν Πέτρο, τὸν ἀρχηγὸ τῆς ἀποστολικῆς ομάδας, τὸν κλόνησε, πρὸς στιγμὴν, στὴν πίστη του στὸ Χριστό. Ἀλλὰ βέβαια ὅλοι οἱ μαθητὲς καὶ ἰδιαίτερα ὁ Πέτρος ἀποκαταστάθηκαν στὴ συνέχεια, μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, στὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸν Κύριο καὶ ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ ὑποστοῦν τὴ θυσία τοῦ μαρτυρίου χάρις τῆς πιστότητάς τους στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Μία ἄλλη αἰτία συγγενῆς, ποὺ συνοδεύει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ γέννησή του μέχρι τὸ θάνατό του, εἶναι ἡ ἴδια ἡ πεπτωκυῖα φύση του. Ὅλοι μας ὡς τέκνα τοῦ παλαιοῦ Ἀδὰμ φέρουμε μὲ τὴ γέννησή μας τὴν ἀρρώστια τῆς φύσεώς μας, εἴμαστε ἐπιρρεπεῖς στὴν ἁμαρτία καὶ στοὺς διάφορους πειρασμούς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δαιμονικοῦ πειρασμοῦ. Βέβαια, μὲ

τὴ βάπτισή μας ἐγκαθίσταται στὴν καρδιά μας ὁ Χριστός καὶ δὲ φεύγει ἀκόμη καὶ ἂν ἀλλαξοπιστήσουμε. Ἀπαιτεῖται ὅμως συνεχῆς καὶ καθημερινὸς ἀγώνας, προκειμένου νὰ μὴν πέσουμε στὴν ἁμαρτία.

Συνήθως βαπτίζομαστε νήπιοι, γι' αὐτὸ λείπει ἡ συνειδητότητα στὴν πνευματικὴ μας πορεία. Ἐτσι, πρέπει μὲ πολλοὺς κόπους καὶ ἀγῶνες νὰ ἐμπεδώσουμε ἓνα πνεῦμα συνειδητοῦ καὶ συνεποῦς πνευματικοῦ ἀγῶνα, προκειμένου νὰ ὑπερνικοῦμε τοὺς πειρασμοὺς ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ διάβολο ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρρωστημένη φύση μας.

Μία ἄλλη αἰτία ποὺ μᾶς προσβάλλουν οἱ πάσης φύσεως πειρασμοὶ εἶναι καὶ ὁ φθόνος καὶ ἡ κακότητα τῶν ἀνθρώπων, ὁ κόσμος ὁ μακρὰν τοῦ Θεοῦ πορευόμενος. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση πρέπει νὰ ἐκπαιδεύσουμε τὸν ἑαυτό μας, ὥστε νὰ μπορούμε κάθε φορὰ νὰ ἀπομακρύνουμε τοὺς ἔξωθεν, ἀπὸ τὸ περιβάλλον καὶ τὶς συναναστροφές μας, προερχόμενους, πειρασμούς. Πρέπει νὰ γίνουμε, ὅπως ὁ Κύριος συνέστησε: «φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί» (Ματθ. 10, 16). Δηλαδή, νὰ ἀποφεύγουμε τὰ θανάσιμα χτυπήματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας, εἴτε ἀπὸ τὸ διάβολο, εἴτε ἀπὸ τὸν περιβάλλοντα κόσμος. Παράλληλα δὲ, πρέπει νὰ ἔχουμε ἀκεραιότητα στὸ βίον μας, ἀπόλυτη προσήλωση στὶς εὐαγγελικὲς ἐντολές, στὶς ἀρχές τοῦ ἐνάρετου χριστιανικοῦ βίου.

Ἡ λύτρωση ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς

Πάλι ἀνατρέχοντας στὸ ἀρχικὸ χωρίο βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος παρέχει τὴ λύτρωση ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς. Ὁ Κύριος εἶναι αὐτὸς ποὺ δίνει «σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν» (Α' Κορ. 10, 13). Ὁ Κύριος εἶναι αὐτὸς ποὺ δὲ θὰ ἐπιτρέψει νὰ πειραστοῦμε δυσανάλογα μὲ τὶς δυνάμεις μας: «οὐκ ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε» (Α' Κορ. 10, 13).

Ἐμεῖς, βέβαια, ὀφείλουμε νὰ ἀποφεύγουμε τὶς συνομιλίες μὲ τὸ διάβολο καὶ τὰ ἔργα του. Γιατί πάντοτε ἀπὸ τὸ διάβολο ἐκπηγάζει τὸ κακὸ καὶ μόνο αὐτὸ, καθὼς «ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Ἰωάν. 8, 44). Χρειάζεται νὰ ἔχουμε βαθιὰ ἐπίγνωση τῶν ἐγγενῶν ἀδυναμιῶν μας, τῶν ἀσθενειῶν μας καὶ νὰ ἀποζητοῦμε μὲ σοβαρό, ὑπεύθυνο καὶ συνεπῆ πνευματικὸ ἀγῶνα τὴ θεραπεία μας. Ἀκόμη, πρέπει νὰ εἴμαστε σταθερὰ προσηλωμένοι στὸ πρόγραμμα τῆς πνευματικῆς μας πορείας, γιατί διαφορετικὰ οἱ ἔξωθεν ἐπιρροὲς μπορεῖ νὰ μᾶς ἐκτρέψουν ἀπὸ τὴν πορεία μας.

Τέλος, συνεχῶς θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε στραμμένα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς μας στὸν Κύριο, γιατί εἶναι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος μπορεῖ ἀποτελεσματικὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ ὅλες τὶς μεθοδεύσεις τοῦ διαβόλου, νὰ μᾶς συνδέσει ἄρρηκτα μαζί Του καὶ νὰ μᾶς πλουτίσει μὲ τὶς θεῖες δωρεὲς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κοινωνίας μαζί Του.

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἀπέναντι στοῦ θέμα τῶν πειρασμῶν

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, τοῦ ὁποίου τῆ μνήμη ἡ ἑνορία μας τιμᾷ ιδιαίτερα, ἔζησε τῆ σφοδρότητα, τὴν ἔνταση τῶν πειρασμῶν ὅσον ὀλίγοι ἄνθρωποι. Ὁ διάβολος τὸν πείραξε σκληρά, γιατί, χρησιμοποιῶντας ἀκόμη καὶ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα, ἐπιχείρησε μὲ τὴ μέθοδο τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας νὰ διαβάσει τὴν ἠθική του ὑπόσταση. Ὅμως, ὁ Ἅγιος Νεκτάριος γνώριζε τὶς μεθοδεύσεις τοῦ διαβόλου, εἶχε φροντίσει νὰ ἀγωνιστεῖ πνευματικὰ τόσο καλὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ, πὺ θεράπευσε τὶς πνευματικὲς ἀρρώστιες τῆς φύσεώς του καὶ συνδέθηκε ἀρρηκτὰ μὲ τὸν Κύριο, ὥστε κανένας καὶ τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ τὸν χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ὅποιοσδήποτε ἄνθρωπος κάθε ἐποχῆς αἰσθάνεται νὰ πειράζεται μὲ κάθε τρόπο, ἔχει μπροστὰ του προστάτη καὶ βοηθὸ τὸν Ἅγιο Νεκτάριο. Ὁ Ἅγιος γνωρίζει τὸν πόνο πὺ προκαλοῦν οἱ πειρασμοὶ καὶ οἱ δοκιμασίες καὶ ἐπεμβαίνει βοηθῶντας, ὅποτε τοῦ τὸ ζητήσουμε θερμὰ καὶ μὲ πίστη.

Γί' αὐτὸ ἄς μὴν ἐκπληττόμαστε οὔτε νὰ παραπονιόμαστε γιὰ τοὺς πειρασμοὺς πὺ μᾶς κυκλώνουν. Νὰ μένουμε ὀρθιοὶ ἀγωνιστὲς καὶ, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Κυρίου, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων Του, θὰ βγαίνουμε μέσα ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς δοκιμασμένοι καὶ καθαροὶ σὰν τὸ χρυσάφι.

Πρωτοπρεσβύτερος
Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης

Ἔχουμε ἐντολή νά ἀγαπάμε τόν πλησίον μας, ὅσο ἀγαπάμε τόν ἑαυτό μας. Ἐτσι, πρῶτο καθῆκον τοῦ συζύγου εἶναι πρῶτα νά ἀγαπάει τή σύζυγό του καί τά παιδιά του.

Τό λέω, γιατί θέλω νά συνειδητοποιήσετε πόσο ὑπεύθυνη εἶναι ἡ θέση σας μέσα στήν οἰκογένειά σας. Πρώτη εὐθύνη καί τοῦ ἄνδρα καί τῆς γυναίκας εἶναι νά στρέφουν τό ἐνδιαφέρον τους στά μέλη τῆς οἰκογένειάς τους.

Ἄφοῦ τήν τάξη αὐτή - πατέρα, μητέρα, παιδιά - τήν καθιέρωσε ὡς θεσμό ὁ Θεός, χρέος μας εἶναι νά ἐφαρμόζουμε τό νόμο τῆς ἀγάπης πρῶτα μέσα στό σπίτι μας.

Ἄλλωστε, ποιός ἔχει περισσότερες εὐκαιρίες καί δυνατότητες νά μᾶς κάνει ἕνα «τέστ» ἀγάπης, εἰρήνης καί ὑπομονῆς, ἀπό ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖον συζοῦμε κάτω ἀπό τήν ἴδια στέγη;

Καί σέ ποιόν ἄλλον ὀφείλουμε νά ἐκφράσουμε πρῶτα τήν ἀγάπη μας, ἂν ὄχι σέ ἐκεῖνον πού καί μπορούμε καί ἔχουμε χρέος νά θέλουμε νά ὑπηρετήσουμε μέ καλή διάθεση;

Προσέξτε ὅμως!

Ἄν στόχο μας ἔχουμε νά προσφέρουμε στήν οἰκογένειά μας μόνο ὑλικές ἀνέσεις καί ὑλικά ἀγαθά, ἂν δέ δώσουμε ὅση ἐπιβάλλεται προσοχή στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀπόστολος Παῦλος θά μᾶς φωνάξει:

Νά τό ξέρετε «δέ διαφέρετε καθόλου ἀπό τούς ἀπίστους καί ἀθέους»!

Τά λόγια αὐτά τοῦ Ἀποστόλου ἔχουν ἓνα καί μοναδικό σκοπό: νά μᾶς κάνουν νά ζυπνήσουμε.

Ὁ Θεός θέλει στήν οἰκογενειακή μας ζωή νά κυριαρχεῖ ἡ εἰρήνη Του.

Ὁ Θεός θέλει ἀπό ἐκείνους πού κατά τό θέλημά Του κατεστάθησαν κεφαλή νά ἀπορρέει εἰρήνη, νά φροντίζουν γιά τούς ἄλλους μέ ἀγάπη καί νά σκορπίζουν τήν ἀγάπη σέ ἐκείνους πού ἔχουν κληθεῖ νά ὑπηρετοῦν.

Συνεπῶς. Γιά νά ἔχουμε καλή διακυβέρνηση τοῦ σπιτιοῦ μας, ἔχουμε χρέος:

Ἐκεῖνος πού δίνει ἐντολές, νά τό κάνει μέ ἀγάπη σάν θέλημα Θεοῦ· ὄχι μέ σκληροκαρδία· οὔτε μέ αὐταρχισμό, ἀλλά μέ κατανόηση καί μέ συμπόνια.

Στό σπίτι ἀνθρώπου, πού ζεῖ μέ πίστη στό Θεό καί βαδίζει γιά τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ὅποιος θέλει νά δίνει ὁδηγίες καί ἐντολές μέ τρόπο αὐταρχικό, νά τό ξέρει ὅτι ὑπηρετεῖ «ἐκεῖνον», πού ἔχει τήν ἐντύπωση ὅτι κυβερνάει τόν κόσμο, δηλ. τό διάβολο!

Γι' αὐτό καί σύ, ὅταν ἀσκεῖς ἐξουσία, μήν ὑπερηφανεύεσαι γιά τή «θεσούλα» σου! Ἀντίθετα, νά προτιμᾶς νά ἀσκεῖς τήν πνευματική σου ἐξουσία στά μέλη τῆς οἰκογενείας σου, ὑποταγμένος στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· πού ὅποιος τήν ἔχει «πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει καί πάντα ὑπομένει»· γιατί «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει» (Α' Κορ. 13, 7).

(Τό κείμενο αὐτό δημοσιεύτηκε στό περιοδ. «Λυχία» τῆς Ἱ. Μ. Νικοπολέως στό τ. 171)

«ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Ἐκδοση Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης

Ἄνω Ἰλισίων

Τηλ. 210 7785742 - 210 7486181

email: agmarin@otenet.gr

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2013

• Αριθ. Φύλλου 189 • Ἔτος ΚΒ'

Υπεύθυνος Σύνταξης:

πρωτοπρ. Κων/νος Καραϊσαρίδης

Διανέμεται δωρεάν - Εισφορές δεκτές